

ת"פ 9625/07/18 - מדינת ישראל נגד איילת יונגסטר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 9625-07-18 מדינת ישראל נ' סער ואח'
תיק חיצוני: 1969/2016

מספר בקשה: 61

בפני כבוד השופט עמי קובו
המאשימה
נגד
הנאשמת
ב"כ המאשימה: עו"ד תומר דגני חנית
ב"כ הנאשמת עוה"ד רועי בלכר וגיא זאבי

החלטה

רקע וטיעוני הצדדים:

1. בקשה של הנאשמת 2 (להלן: "הנאשמת") לביטול אישומים 2-4 בכתב האישום המתוקן, בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.
2. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום אשר מייחס לה עבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים, תשמ"ח-1988 וחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000.
3. ביום 10.6.19 הגישה הנאשמת את טענותיה המקדמיות, ובמסגרת זו עתרה לבטל את כתב האישום נגדה בטענה להגנה מן הצדק הנובעת מן העובדה שלטענתה המאשימה נקטה באכיפה בררנית פסולה נגדה, אל מול עניינו של מר אבי חן, שלא הוגש נגדו כתב אישום.
4. ביום 24.6.19 התקיים דיון בטענות המקדמיות של הנאשמת, ביחד עם טענותיהם המקדמיות של הנאשמים האחרים. לאחר שנשמעו טענות הצדדים נקבע כדלקמן:

"לאחר ששמעתי את תמצית טענות הצדדים, עולה כי קיימת מחלוקת ראייתית בין הצדדים בכל הנוגע למעשים אשר לכאורה ביצע מר אבי חן. בנסיבות אלה, סבורני כי אין מקום להכריע בטענה בשלב זה, אלא יש מקום לאפשר להגנה לשוב ולהעלות את הטענה בשלב הסיכומים, ולהכריע בה, ככל שיהא צורך בכך, במסגרת הכרעת הדין.
לפיכך, בשלב זה, הטענה נדחית".

מאז ההחלטה מיום 24.6.19 מתנהל הליך ההוכחות בתיק, והוא נמצא בעיצומו.

5. ביום 26.3.20 הגישה הנאשמת בקשה לביטול אישומים 2-4 בכתב האישום, בטענה של אכיפה בררנית. לטענתה, עיקרי הטיעון בטענות המקדמיות שהוגשו ביום 10.6.19 עסקו באישום הראשון, ואילו בבקשה דנא, היא מתמקדת באישומים 2-4, שם אין עוד כל מחלוקת בין הצדדים. הנאשמת מואשמת ב-3 הסדרים כובלים ספציפיים, והמשיבה מסכימה כי יש ראיות נגד מר חן לכך שהיה צד ל-6 הסדרים כובלים ספציפיים, אשר שלושה מהם אף הגיעו לכלל יישום. הנאשמת הדגישה כי עיקר הטיעון בשלב הקודם עסק באישום הראשון, ואילו כעת הבקשה אינה עוסקת באישום הראשון, אלא באישומים 2-4. הנאשמת עתרה למתן החלטה בבקשה.

6. המאשימה עתרה לסילוק על הסף של הבקשה. לטענתה יש לדחות את הבקשה כעת ולהותירה לשלב הסיכומים, כפי שנקבע בהחלטה הקודמת. הנאשמת אינה מפרטת שום ראיה חדשה או דבר חדש כלשהו, מאז ההחלטה הקודמת, אשר יצדיקו עיון מחדש בהחלטה. תיאור האישומים שעליו נסמכת הנאשמת בבקשה היה ידוע גם בעת הבקשה הקודמת, ודבר לא השתנה בעניין זה. שלב הטענות המקדמיות הסתיים וכבר הוחלט כי הטענות יוכרעו בתום ההליך. יש לסלק את הבקשה על הסף, שאלמלא כן בית המשפט יאלץ לשוב ולדון בטענת ההגנה מן הצדק, בכל פעם שיצוץ אצל הנאשמת רעיון חדש לזווית חדשה לטענת האפליה.

דין והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות בשלב זה, ויש להותיר את ההכרעה בה לתום ההליך.

טענת ההגנה מן הצדק הועלתה על-ידי הנאשמת בתחילת הליך בכל הנוגע לאכיפה בררנית בהעמדתה לדין מול אבי חן אשר לא הועמד לדין. לאחר שמיעת טענות הצדדים, נקבע כי הטענה תוכרע בתום ההליך. אמנם, הנאשמת כעת טוענת להגנה מן הצדק בהתייחס לאישומים 2-4 בלבד, ומחדדת כי הבקשה הקודמת התמקדה באישום הראשון, ואולם סבורני כי אף בנוגע לטענה זו, יש להכריע בה לאחר שמלוא התמונה הראייתית תונח בפני בית המשפט, בתום ההליך. בטענה הקודמת עתרה הנאשמת לביטול כתב האישום בכללותו, וניתנה החלטה כמפורט לעיל. אין הצדקה לדון בטענת ההגנה מן הצדק לשיעורין, בפרט כאשר הטענה מסתמכת על עובדות אשר היו ידועות כולן לנאשמת בעת הדיון בטענה הקודמת להגנה מן הצדק.

8. אשר על-כן, הטענה נדחת. הנאשמת תהיה רשאית לשוב ולהעלות את מכלול טענותיה להגנה מן הצדק בשלב הסיכומים, וההכרעה בטענות תהיה במסגרת הכרעת הדין.

מזכירות בית המשפט תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תש"פ, 05 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

